

De-DeSade, u-úchyl, re-real, vo-vomyl.
Dy-dýl, za-zabil, ci-cíl, ten debil.

Já říkám si DeSade, oni říkaj že sem úchyl,
myslim že sem real a voni že sem vomyl.
Chci zůstat dýl, oni abych se zabil,
říkám mám svůj cíl, oni říkaj že sem debil.

DeSade tvorbu nikdo nemá rád, nikdo mě nechce šoustat,
snad kurvy akorát, kurva drát!
Kde mám prachy na ty svině brát?
Vše by bylo oukej kdybych si moch svoje vlastní péro sát!

Stejně jako Šíp, já chci se moc vožrat,
stejně jako Farnou neměl sem tě nikdy rád.
Stejně jako Kája Gottu chci být stále mlád,
„für immer jung“, ty svině Bushido je potrat.

A můj pár varlat chlupatej je pořád,
se neholim, protože sem lajdák a neřád.
Trenky neměním a zakládám v nich mokřad,
TV Hnus o tom bude točit pořad.

Sem alkáč jak vyšitej, zlej a zeblitej,
hnusnej a fousatej, skoro mrtvej, proklatej.
Okatej, smrdutej, debilní, zmrđutej,
tak ňák nedomrdutej, narodil sem se nalitej.

Vylez sem zpičítej, s lahví v ruce,
s blitkama na bradce, Chrudim, kdesi u Hradce.
Přitom jak sem vylez hnedka vylízal sem svoji matce,
lízat píču sem jí přestal až když sem byl na základce.

Nemodlim se k Bohu, modlim se k vodce,
nechčiju na rohu, chčiju, kde se mi zachce.
Mám hovno v hlavě a přemejšlet fakt nechce,
mam hovno v peněženke, mám hovno v kapse.

Já říkám si DeSade, oni říkaj že sem úchyl,
myslim že sem real a voni že sem vomyl.
Chci zůstat dýl, oni abych se zabil,
říkám mám svůj cíl, oni říkaj že sem debil.

Cpu si to do žil, abych se málo let dožil,
svoje dítě sem do nádražní úschovny odložil.
Pár debilních čubiček už sem osouložil
a pár debilních písniček už sem taky složil.

Byl už sem mrtvej a pak sem zase vožil,
abych tu sračku jménem život ještě trochu užil.
Párkrát mi vrátili a párkrát sem i dlužil,
a pořád jsem chlastal a své tělo zubožil.

Moje finální stanice - léčebna vochlástů,
protože celej můj život byl vo chlastu.
Motám se životem jak chemlon do rastu,
v kurevskou realitu mění se ???.

Z komedie horor, z abstinenta notor,
ze statoru rotor, z inteligenta magor.
Z princezny je tlustá kurva
a z mojí sudičky je druhá.

Osm odstínů černý má moje duha,
černo před očima když sem vylitej jak duha.
Chodit jde ztuha, nejmiň zpruha,
sem demence sluha a u banky mám dluha.

Já říkám si DeSade, oni říkaj že sem úchyl,
myslim že sem real a voni že sem vomyl.
Chci zůstat dýl, oni abych se zabil,
říkám mám svůj cíl, oni říkaj že sem debil.

Je mi u prdele co o mě říkají oni,
DeDeSade, u-úchyl.
Je mi u prdele co o mě říkáte vy,
re-real, vo-vomyl.

Je mi u prdele co o mě říkají oni,
tenhle rok to mám ještě víc v píči než vloni.
Je mi u prdele co o mě říkáte vy,
mám to ještě víc v píči, než sem měl kdy jindy.

Poznal sem Juggalos, dával sem shows,
mrdal sem hoes, pěstoval flows.
Leccos sem už zkous, proto sem byl rough,
where my life goes? Nobody knows!